

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Rvperti Abbatis Monasterii Tuitiensis, ordinis sancti
Benedicti, Theologi antiqui ac plane clarissimi, in Cantica
Canticorum de incarnatione Domini commentario[rum],
libri VII**

Rupertus <Tuitensis>

[Köln], 1527

VD16 B 3703

Vulnerasti cor meum soror mea sponsa uulnerasti cor meum in uno
oculo[rum] tuorum, & in uno crine colli tui.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34445

hem terrarum lacerauerunt? De talium leonum cubilibus taliumq; Pardorum montibus tu amica mea coronaberis. Quomodo? Videlicet credent in me fructum uentris tui, & eorum creditum salus corona tua erit. Ita coronaberis, ut et in caelis regina sanctorum, & in terra regina sis regnorum. Vbicunq; enim praedicatum fuerit illud de dilecto dictum, minuisti eum paulo minus ab angelis, gloria & honore coronasti eum, & constituisti eum super opera manuum tuarum: praedicabitur & de te quod sis o dilecta & mater huius coronati, ac proinde regina caelorum, totum iure possidens filij regnum, atq; hoc intuitu reges atque imperatores coronis fuisse coronabunt, palatia sua nomini meo sacrabunt, honori tuo dedicabunt, ut desinat esse quod fuerant, montes pardorum, cubilia leonum.

Vulnerasti cor meum soror mea sponsa uulnerasti cor meum in uno oculoꝝ tuorum, & in uno crine colli tui.

Etenim quis unq̄ ita habuit, ut tu habes, soror mea sponsa, unum oculorum? De quadam muliere sacra et ueridica narrat scriptura, quia cum esset sterilis, & ob hoc amaro animo orauit dñm flens largiter, & multiplicauit preces coram domino, & posthac ita subiunctum est: Et abiit mulier in domum suam, uultusq; illius non sunt amplius in diuersa mutati. Quid erat illa uniformitas uultuum, non se amplius in diuersa mutantium? Nimirum identitas cogitationum, & ualde intenta earundem perseverantia precum quas profecto quis discernat, uos scitis o amici q̄ dicitis.

1. Reg 1
In uno oculoꝝ.
Heb. 4

G S

RUPER. IN CANT. CAN. CAP. III.

Viuus est enim sermo dei & efficax, & penetrabilior omni gladio ancipiti, & pertingens usque ad diuisionem animæ & spūs, compagum quoque ac medullarum, & discretior cogitationum & intentionum cordis, & non est ulla creatura inuisibilis in conspectu eius. Hoc est unum oculorum, hæc uniformitas uultuum, oculorum spiritualium, uultuum internorum indefessa charitate iustam precem perseueranter, uti cœptum est, dirigere ad dominum, ac semper cogitare id ipsum. Et quis in hac re talis, ut tu, o dilecta singularis, quam solam præ cunctis amantibus totam occupauit totamque possidet amor dilecti.

¶ In hoc uno soror mea sponsa, per fidem soror mea, per spiritum sanctum amorem uerum spōsa mea: in hoc uno oculorum tuorum uulnerasti cor meum, unde & uiscera mea super te cōrine re se non potuerunt.

Gene. 43.

¶ Nec uero solummodo in hoc oculorum tuorum uulnerasti cor meum, sed & in uo crine colli tui, id est, in nimia humilitate cordis tui, quem uidelicet crinem semper unum uidi, quam humilitatē semper uniformem & indeficientem esse conspexi. Quid uno crine gracilius, & quid humilitate subtilius? Quid crine flexibilius, & quid humilitate constrictius? Crinis unus uix comparer, humilitas tua uix cōsentit, q̄ computari possis inter homines. Iste est crinis colli, hūilis cogitatus mulieris, caput non habentis: caput, inquam, id est, uir, neq; habentis, neq; habere uolentis. Nā caput mulieris uir. Tu capite isto te indignā iudicasti, tu uirō & omni seculo te indignam existimasti. ¶ Hoc sci,

1. Cor. II.

entes dicunt & uere dicunt amici, quia uorum
 egregium deo prima uouisti, uorū uirginitatis.
 Atramen sponsi nomen admisisti, desponsari ui
 ro non rennuisti, & inter hæc unum oculorū tu
 orum & illum crinem iam dictum colli tui, ma
 gis ac magis in me fixisti, fide fortis, spe stabilis
 charitate immobilis. Si enim Abraham & Sara
 fideles sperare potuerunt, quod coniugium eorū
 non deberem negligere, quin custodirem illud i
 domo Pharaonis incontaminatū, & iccirco Sa
 ram tolli in domum illam, nec Abraham rēnuūt
 nec ipsa Sara refugit, quāto magis tu fidelissima
 me fidelem fore sperasti, quod uirginitatē tuam
 custodire possem aut nō negligerem illibatam in
 domo sponsi, præsertim fidelis & iusti, & iccir
 co desponsionis solennitatem non refugisti. Ita
 q̄ semper & ubiq̄ unum siue unitatem habens
 oculorum, id est, uultū in diuersa non mutatum
 uulnerasti cor meum: unum illum crinem tuū,
 scilicet spiritum humilem, & contribulatum in
 me iecisti, ueluti spiculum præacutum, & uulne
 rasti cor meum.

Gene. 12

¶ Alij quondam fortes & ualidi me tenuerunt
 & dicentem dimittite me non dimiserunt, & lu
 ctando fortiter contra DEVM fortes fuerunt:
 tu autem & uulnerasti cor meum. Et illi qui
 dem luctando atque uincendo, æternam sibi met
 benedictionem & necessariam peccatori popu
 lo suo indulgentiam obtinuerunt, tu autē quid
 inuenisti, quid accepisti uulnerando cor me
 um.

Gene. 32